

28. Sprawy z zakresu broni i materiałów wybuchowych.

Zasadniczo Sąd kontynuował w tych sprawach dotychczasową linię orzeczniczą. M.in. w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 463/08** zakończonej wyrokiem z 4 lipca 2008 r. podkreślił, iż fakt posiadania pozwolenia na broń myśliwską nie przesądza o obowiązku organów Policji wydania pozwolenia na inny rodzaj broni. Pozwolenie na każdy rodzaj broni jest wydawane w innym celu i dlatego każdy wniosek musi być uzasadniony odpowiednimi okolicznościami. Natomiast w wyroku z dnia 22 sierpnia 2008 r., (sprawa o **sygn. akt VI SA/Wa 1093/08**), uchylającym decyzję odmawiającą udzielenia pozwolenia na broń sportową, podniósł zastosowanie przez organy Policji pozaustawowych kryteriów tej odmowy. Za takie kryterium Sąd uznał wymaganie osiągnięcia przez wnioskodawcę „ponadprzeciętnych wyników sportowych”.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 547/08** przedmiotem analizy Sądu był zakres implementacji do porządku krajowego Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich z 18 czerwca 1991 r. (91/477/EWG), która proponuje jednolite podejście do kwestii legalnego posiadania broni palnej, zawierając jednak zapis (art. 3 Dyrektywy), który pozwala państwom członkowskim na wprowadzenie przepisów bardziej restrykcyjnych niż propozycje zawarte w Dyrektywie. Według Sądu „liberalny” art. 5 Dyrektywy co do posiadania broni, nie stoi w sprzeczności z regulacjami przyjętymi przez prawo krajowe wobec uprawnień prawodawcy krajowego wynikających z art. 3 Dyrektywy. Jak bowiem podkreślono w wielu wyrokach (przykładowo sprawy o **sygn. akt: VI SA/Wa 4/08, VI SA/Wa 1089/08, VI SA/Wa 1229/08**), prawo do posiadania broni nie stanowi gwarancji konstytucyjnej, natomiast jest wyjątkiem od generalnej zasady zakazu posiadania broni i amunicji przez obywatela.

W sprawach dotyczących cofnięcia pozwoleń na broń (przykładowo wyrok z dnia 18 lutego 2008 r., **sygn. akt VI SA/Wa 1875/07**) Sąd podkreślał, iż organy Policji nie mogą stosować zasady automatyzmu przyjmując, że skoro skarżący przez świadome działanie wszedł w konflikt z prawem, to fakt ten nie wyklucza w przyszłości niewłaściwego użycia przez niego broni. Sąd winien tu dysponować stanowiskiem organu zawierającym odniesienie do wszystkich istotnych elementów w kwestii wiarygodności dowodów zgromadzonych w toku postępowania, świadczących o dotychczasowym trybie życia skarżącego, jego cechach charakteru, czy też właściwościach psychicznych (sprawy o **sygn. akt VI SA/Wa 142/08, VI SA/Wa 1632/09, VI SA/Wa 976/08, VI SA/Wa 2045/08**).